

PLEIADES BİLGİLERİ

İNSAN REALİTESİ

İNSAN REALİTESİ

İNSANLIK

İnsanlık, yaşamaya evrendeki bütün varlıklarla birlikte *başladı* – içinde varolan her bir bireyin vasıtasıyla *niyetin ortaya çıkmasıyla* başladı. İnsanlık, bütün nesnelere ve varlıklar *evrensel* kaynaktan ortaya çıkmış / yaratılmıştır – bilim bu kaynağı ‘Sıfır Noktası Enerjisi’ olarak adlandırır - bu kaynak, bütün yaşam formlarının yaratıldığı bir potansiyel enerji havuzudur. O, saf ışık kaynağıdır; Işık her şeyin başlangıç noktasıdır.

YAŞAM

Bütün yaşam, evrensel kaynaktan başlar. Yaşam, ilk önce, bir deneyimi kişiselleştirmek ve yaratmak için evrensel enerjinin bir halinin niyeti ile başlar; bu deneyim madde esaslı ya da enerji esaslı (belirli bir şekli olmadan) olabilir. Şekil alma (bir forma bürünme) niyeti inşa etme işlemiyle başlar – diğer bir ifadeyle *kavrama* (fikir). Atomlar oluşmaya başlar ve sonuç olarak hücreler ve tamamen fiziksel formla sonuçlanırlar.

Her hangi bir formdaki varoluşun amacı, basit anlamda, yaratmak ve yarattıklarımızı *deneyimlemektir*. Bununla tamamlandığımızda, tamamıyla başka bir şey tasarlamaya doğru ilerleriz. Yaşayan her varlık varolmaya başladığında aklında *sanat* vardır. Hepimiz yaratmayı ve vasıtasıyla kendimizi ifade edebildiğimiz hayatın değişik çeşitlerdeki yapılarını inşa etmeyi çok severiz. Yaratma mutluluk (zevk) verir, ve neşe bütün yaşam formlarının amacıdır. İnsanlar bu, insana ilişkin boyutun asıl amacını unutmuş durumda. Onlar şu anda insan deneyiminden çıkıp başka bir varoluş tercihine geçmeyi *yapamaz* durumda. Sadece, aynı insan deneyimi döngüsünü tekrar ve tekrar yaşamakta; neler olduğunu farketmeden ve de yaşamın oluşumunu anlamadan.

YAŞAMIN KAYNAĞI OLARAK EVRENSEL KAYNAK

Yaratmanın bütün gücü fiziksel formun *zekasında* bulunmaktadır. Niyeti içeren *fiziksel* form değildir elbette (bir insan beyni mesela); formu yaratan zekadır. *Zihin* (akıl) adını verdiğimiz zeka.

Her bir insanın aklı, evrensel kaynağın içine yerleştirilmiştir; sonradan aklımızın seçtiği düşünceler *halini alan* sonsuz bir enerji deposu olan evrensel kaynağın. Zeka, insan gibi yaratıcı bir macerayı yöneten düşünceleri seçen bir bilinç halidir. Zeka sadece bir dizi düşünceyi seçmekle kalmaz, onunla ne yapacağına da karar verir. Düşünceler saklanmalı mıdır (barındırılmalı mıdır) yoksa amaçlarına hizmet ettikten sonra bırakılmalı mıdır? Bizim zekamız, akıl, bütün bu işlemi yönetmektedir.

Biz her zaman bu evrensel kaynağın bir parçasıyız. O, hücresel yapımızı yenilediğimiz kaynaktır. Doğadaki her şey aynı şeyi yapmaktadır. Her şey kendi zekası tarafından oluşturulmuştur. Doğada ölü

olan *hiçbir şey* yoktur. Kaya gibi nesnelere, cansız gibi görünürler; bu, yaşam ve deneyimi oluşturan sınırlı insan algısından kaynaklanır. Bir şeyin *formu* var ise eğer, atomik yapı niyet sayesinde birarada tutulduğu için, o canlıdır. Bozulma / Çözülme (ölüm) sürecine giren herhangi bir şey, zekası tarafından yeni bir yaratılış döngüsüne başlamaya bırakılmış demektir. Çürüme geride hiçbir orijinal şekil bırakmaz, yani doğadaki hiçbir şeyin ölü olduğu söylenemez. Çürüme / Çözülme, orijinal formun parçalanıp kaynağına geri dönüşü olarak da tercüme edilebilir.

DENEYİM

Yaşamaya niyet ettiğimiz zaman, sürekli olarak yeni hücreleri canlandırırız. Yaşamamızda ortaya çıkmasını arzu ettiğimiz diğer her şey, niyetimizle, düşüncelerimizle başlar. Evrenimizi oluşturan evrensel kaynak, düşüncelerimize, arzularımızı tasarlayarak cevap verir.

Biz insanlar, görülebilen son ürünlerimizi *harici* (dışsal) izdüşüm yoluyla deneyimleriz. İnsan beyni, düşünce formunda bir *hologram* yaratır ve biz de onu deneyimleriz. Bir sinema (film) yolculuğu, mesela, zihinde başlar ve içte değil ama dışta deneyimlenir. Çevremizdeki her şey, başka biri ya da başka bir yaşam formu tarafından yaratılmış bir hologramdır. Sinemada bir yolculuğu düşündüğümüzde, diğer insanların holografik yaratımlarıyla bir bağ kurarız ve yaratıcı ifadeyi deneyimleriz.

Olayları içsel olarak deneyimlemek, diğer *şeki* varlıkların tercih ettiği yaratıcı opsiyonlardır. Sadece diğer boyutlardaki varlıklar değil, burada da. Ağaçlar, çiçekler, ve bitkiler, mesela, yarattıkları deneyimleri fiziksel olarak yansıtmazlar (maddesel olarak gerçekleştirmezler). Bunun yerine, *onların yoluyla* ilerlemek için karşılaşmak istedikleri enerjik deneyimlere izin verirler. İnsanlar bu yöntemi, şifa amacı ile deneyimler imgeledikleri zaman kullanırlar. Sakin denizler ve çiçekli kırlar (resimleri gözünde canlandırmak) imgelemek, stresli fiziksel bedenlere huzur duygusu verebilir.

UNUTMAK

Uzun *yetki verme* işlemi boyunca, insanlar, bütün hayatın ve ortaya çıkışın kaynağının kendi içlerinde başladığını unuttular. Çünkü insanlar, varlıklarını dışsal olarak yansıtır, ve artık onlar için kendi realitelerini kendilerinin yarattıklarını görmek çok zor. Sinemaya yolculuk ile; sinema olmasaydı eğer bütün yaratıcı macerayı deneyimleyemeyeceğimize inanma eğilimindeyiz. Bu bize güçsüz olma duygusu veriyor. Çok zaman önce, anında fiziksel yapılar yaratabildiğimiz zamanları unuttuk, zihnimizi tamamen odakladığımızda, evrensel varlıklar olarak bunun bizim doğal yeteneğimiz olmasına rağmen.

Kendi realitemizi kendimizin yarattığı fikri ile bağlantı / ilişki kurmadaki yetersizlik, insan zekasının farklı seviyelere bölünmüş olduğu faktörü ile de birleşmiştir. Bizler artık odaklanmış varlıklar değiliz. Bu bölünmeler, insanlar kendi hayatlarının sorumluluğundan vazgeçtiklerinde ortaya çıktı. Psikologlar, aklın bölümlerini, deneyimlediğimiz realiteyi yaratan düşünceleri içeren bilinç, bilinçaltı, bilinçsizlik olarak tanımlar. Çünkü, bilinçaltımıza ve bilinçsizliğe gömdüğümüz düşüncelerimizin farkında değiliz, ayrıca hayatımız üzerindeki güçlü etkilerinin de farkında değiliz. Bilinçli düşüncelerimiz günlük realitemizi

yaratırken (Bunu geçen her an karar verdiğimizde görüyoruz) bilinçaltı ve bilinçsizliğimiz, hayat oyunumuzun *fonunu / zeminini* yaratarak, *krystalleşmiş olarak* yatmaktadır. Şifalandırma işlemiyle, bize eski gücümüzü veren işleme, bütün insanlar kendi hayatlarının sorumluluğunu üstlenmek zorunda. Bu zihnin her bir köşesini araştırıp düşünme mekanizmasının kontrolünü ele almak demektir. Bunu etkili bir biçimde yapmamızın tek yolu, düşüncelerimizin yansımaları oldukları için, yansıtma işlemi adı da verilen, dış hallerimizi incelemekle olur.

İNSANIN TOPLU YARDIM ÇIĞLIĞI

İnsanlar kendi güçlerine sahip oldukları duygusunu kaybettiler. Bilinçsizce güçlerini dış kuvvetlere teslim ettiler, kolektif düşünme ve yaratma işlemlerini dikte eden dış güçlere. Artık insanlar seçtikleri hayatı ortaya çıkaracak gücün kendi varlıklarının merkezinde olduğunu bilmiyorlar. Ayrıca fiziksel bedenin - beyinin - bilinçli zihin *olduğuna* inanıyorlar. İçsel benliğin reddedilmesinin sonucunda, bu güçsüz yaşamın küçük düşürücü halinin acısını çekiyorlar. Hastalık, ölüm, vahşet, ve sosyal adaletsizlik, insan boyutunda yaşamı oluşturan trajedilere örnek teşkil ediyor.

İnsanlar yardım çıığı attıklarında, bunu genellikle dua yoluyla yapıyorlar. Sıklıkla, dünyamıza ve *onun bize* sunmak zorunda olduğu güçsüzlük duygusuna olan nefretlerini, hüsrانlarını ve saf korkularını, kılık değiştirmiş çaresiz yakarışlarla gönderiyorlar. Bu kolektif yardım çağrısının enerjisi, evrensel enerjide insanlık için bir yardım havuzu yaratan elektromanyetik bir çekim yaratıyor.

İNSANLIĞA DESTEK: ANDROMEDA GALAKSİSİ

İnsanlığın kolektif olarak ortaya koymuş olduğu bu yardım havuzu, belirli bir *insan* formu olmayan bir *zekadır*. Onun yerine, insan ırkının kolektif inançları tarafından yansıtılan bir enerji kütlesi ortaya çıkarmaktadır. Andromeda enerjisi insanların kötü haldeyken destek alma niyetlerinin bir ürünüdür. Bu enerji, ıssız adada kalmış birinin şişeyle denize SOS mesajı atmasıyla aynıdır. Bu enerji bedenleri, herkese ve her şeye uygulanan evrensel kanunlarının ve insanlığın zorluklarının her ikisinin de bilgisini içerir. O, insanlık zihninin kolektif bilinçaltısının başka bir alt bölümüdür. Bu bölüm, tanrısal kaynaklara yardım çağrısı yapan düşüncelerin barındırıldığı yerdir.

Biliyoruz ki bu enerji *Andromeda* olarak 'kümelenmiştir'. Gökyüzüne baktığımızda gördüğümüz, içimizdeki yaşamın ve zekanın yansımından başka bir şey değildir. Gece gökyüzüne bakıp da gördüğümüz yıldız kümeleriyle dolu uzay, her bir yaşam formunun içinde varolan evrensel 'boşluğun' iç dünyasının yansımasıdır. *Andromeda Galaksisi*, dış destek sağlayan insanın bilinçaltısının fiziksel ortaya çıkış halidir.

Kaynak:

www.pleiadianstar.com/hreality.htm

Çeviri: © 2003 Semra Ekmekci
2012.8m.com